

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

12 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma, Țurcan Anatolie, Cobzac Elena,

A judecat, fără participarea părților, recursurile ordinare declarate de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin și avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2018 și a sentinței Judecătoriei Hîncești, sediul central din 07 septembrie 2018, în cauza penală în privința lui

Poleacovschi Simion XXXXX, născut
XXXXX.

Termenul examinării cauzei:

Prima instanță: 25.07.2018 – 07.09.2018;

Instanța de apel: 27.09.2018 – 20.11.2018;

Instanța de recurs: 01.03.2019 – 12.11.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Hîncești, sediul central din 07 septembrie 2018, Poleacovschi Simion a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (2), 248 alin. (5) lit. b) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, la 4 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 4 ani, cu punerea inculpatului Poleacovschi Simion sub monitorizare electronică pe o perioadă de 8 luni.

2. Prima instanță, *examinând cauza în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală*, a constatat că: Poleacovschi Simion, urmărind scopul comiterii infracțiunii de contrabandă, pe parcursul lunii XXXXX, fiind în înțelegere prealabilă, de comun acord și împreună cu cet. Balan Alexei și alte persoane nestabilite până la moment de organul de urmărire penală, a elaborat un plan criminal în vederea trecerii peste

frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, prin nedeclarare și tănuire de la controlul vamal.

Astfel, în ziua de XXXXX, în timp ce se afla pe teritoriului Republicii Moldova cu auto-marfarul de model „Scania R124LA”, cu n/î XXXXX și semiremorca cu numere de înmatriculare XXXXX, acționând prin participație complexă, în calitate de autor, pentru trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, a primit de la persoane neidentificate până la moment de organul de urmărire penală produse anabolizante (substanțe dopante) în asortiment în cantitate de 32500 comprimate și 960 flacoane cu diferite denumiri, pe care le-a ascuns camuflat în locuri special adaptate pentru a nu fi depistate, și anume în cabina șoferului sub pat, sub scaune și în lada de scule.

În aceste condiții, Poleacovschi Simion, la data de XXXXX, aproximativ ora XXXXX, urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții mari, prin nedeclarare, acționând întru realizarea intențiilor sale infracționale, s-a prezentat în postul vamal „Leușeni” (auto) pe sensul „Ieșire” din Republica Moldova, aflându-se în calitate de șofer auto la marfarul de model „Scania R124LA”, cu XXXXX și semiremorca cu numere de înmatriculare XXXXX, transportând camuflat și nedeclarând mărfuri după cum urmează: 90 de flacoane a câte 100 mg de Testosterone propionate cu valoarea în vamă la export în mărime de 7200 lei; 220 de flacoane a câte 250 mg de Testosterone enantate cu valoarea în vamă la export în mărime de 22000 lei; 40 de flacoane a câte 500 mg de Testosterone mix cu valoarea în vamă la export în mărime de 30854,8 lei; 100 de flacoane a câte 100 mg de Tremboloncacetate cu valoarea în vamă la export în mărime de 48964 lei; 50 de flacoane a câte 200 mg de Trembolone enantate cu valoarea în vamă la export în mărime de 44996.5 lei; 200 de flacoane a câte 100 mg de Methanolone enantate cu valoarea în vamă la export în mărime de 11419,4 lei; 40 de flacoane a câte 300 mg de Nandrolone decanoate cu valoarea în vamă la export în mărime de 2798 lei; 20 de flacoane a câte 300 mg de Boldenone undecylenate cu valoarea în vamă la export în mărime de 14051,2 lei; 31 de flacoane a câte 200 mg de Testosterone cypionate cu valoarea în vamă la export în mărime de 4500 lei; 300 de flacoane a câte 500 mg de Pharmatropin 10 UI cu valoarea în vamă la export în mărime de 94464 lei; 30 de flacoane a câte 50 mg de Stanazolol cu valoarea în vamă la export în mărime de 12276,6 lei; 5000 de comprimate a câte 10 mg de Stanazolol cu valoarea în vamă la export în mărime de 20000 lei; 5000 de

comprimate a câte 10 mg de Methandienone cu valoarea în vamă la export în mărime de 20000 lei; 500 de comprimate a câte 15 mg de Sibutramine ca valoarea în vamă la export în mărime de 14500 lei; 1000 de comprimate a câte 50 mg de Mesterozole cu valoarea în vamă la export în mărime de 19700 lei; 2000 de comprimate a câte 1 mg de Anastrozole cu valoarea în vamă la export în mărime de 159800 lei; 2000 de comprimate a câte 50 mg de Trnodothyronine cu valoarea în vamă la export în mărime de 35740 lei; 2000 de comprimate a câte 10 mg de Turinabolos ca valoarea în vamă la export în mărime de 12020 lei; 15000 de comprimate a câte 10 mg de Oxandrolone cu valoarea în vamă la export în mărime de 149850 lei; în total 32500 comprimate și 960 flacoane, valoarea în vamă totală a cărora constituie suma de 725734,50 lei și care depășește 100 de salarii medii lunare pe economie prognozate, pe care le-a trecut peste frontiera vamală a Republicii Moldova, aproximativ la ora 21:50.

După trecerea frontierei de stat a Republicii Moldova și până la înfățișarea în fața autorității vamale a României din Punctul de Trecere a Frontierei „Albița”, conform înțelegerii prealabile avute anterior, Poleacovschi Simion i-a cedat locul de șofer lui Balan Alexei, el rămânând în mijlocul de transport menționat în calitate de pasager.

Astfel, la data de XXXXX, ora XXXXX, Poleacovschi Simion aflându-se deja în calitate de pasager în auto marfarul de model „Scania R124LA”, cu n/î XXXXX și semiremorca cu numere de înmatriculare XXXXX, continuându-și intențiile criminale, împreună cu șoferul Balan Alexei, s-a prezentat la Punctul de Trecere a Frontiere „Albița”, prin care avea intenția de a introduce pe teritoriul României produsele anabolizante menționate supra, fără a le declara controlului vamal, însă din motive independente de voința sa nu a reușit să-și ducă până la capăt intențiile criminale, din motiv că, în rezultatul efectuării controlului fizic al unității de transport, de către colaboratorii vamali ai României au fost depistate și ridicate mărfurile menționate.

3. Împotriva sentinței au declarat apeluri:

- la data de 21 septembrie 2018, procurorul, solicitând casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei în partea casată și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care să fie dispusă confiscarea de la inculpatul Poleacovschi Simion, în favoarea statului, a sumei de 725734,50 lei, ce constituie contravaloarea bunurilor rezultate din săvârșirea infracțiunii, invocând că instanța eronat a respins solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea specială; - instanța nu a

avut în vedere că produsele anabolizante menționate supra, precum și în actul de acuzare, sunt bunuri rezultate din infracțiunea de contrabandă și se supun confiscării speciale, iar în cazul lipsei acestora se confiscă contravaloarea lor, în speță – 725734,50 lei;

- la data de 24 septembrie 2018, avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului, solicitând casarea sentinței în partea stabilirii pedepsei, rejudecarea cauzei în partea casată și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatului să-i fie stabilită o pedeapsă mai blândă, cu excluderea obligației de a fi supus monitorizării electronice pe o perioadă de 8 luni, invocând că, prima instanță, contrar solicitării procurorului cu referire la pedeapsă, i-a aplicat o pedeapsă prea aspră; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61 și 75 Cod penal, fiind efectuată o individualizare greșită a pedepsei aplicate inculpatului, în partea ce ține de stabilirea termenului închisorii de 4 ani și 6 luni, termenului de probă de 3 ani și monitorizării electronice pe un termen de 8 luni; - instanța nu a ținut cont de faptul că inculpatul și-a recunoscut vina și se căiește sincer pentru fapta comisă, solicitând examinarea cauzei în procedură simplificată, că a comis pentru prima dată o infracțiune, că nu au fost reținute circumstanțe agravante, are 62 ani, se caracterizează pozitiv la locul de trai; - monitorizarea electronică este neîntemeiată și nerezonabilă, limitându-i în exces libertatea și cauzându-i disconfort psihologic; - instanța nu a ținut cont de faptul că cauza penală în privința lui Balan Alexei a fost disjunctă într-o procedură separată, iar la momentul de față aceasta se află în faza de urmărire penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2018, apelurile declarate de către procuror și avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului au fost respinse ca fiind nefondate și menținută sentința.

În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că sentința a fost contestată doar în partea stabilirii pedepsei și a refuzului primei instanțe de a admite solicitarea acuzatorului privind confiscarea de la inculpatul Poleacovschi Simion, în favoarea statului, a sumei de 725734,50 lei.

Cu referire la stabilirea categoriei și termenului pedepsei penale, instanța de apel a considera că prima instanță a dat deplină eficiență prevederilor art.7, 61, 75 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de caracterul relațiilor sociale împotriva cărora a fost îndreptată acțiunea inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de rolul inculpatului la comiterea acesteia, de

persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, că anterior nu a fost judecat, că are o vârstă înaintată, că este la prima abatere de ordin penal, de comportamentul de după comiterea infracțiunii, că circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost reținute, că și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și corect a conchis că corectarea inculpatului poate fi atinsă prin aplicarea față de acesta a unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, cu punerea lui sub monitorizare electronică pe o perioadă de 8 luni, fiind o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

Cu referire la solicitarea procurorului privind confiscarea de la inculpat în favoarea statului a sumei de 725734,50 lei, instanța de apel a menționat că aceasta este neîntemeiată, or, în cauza penală nu există bunuri, obiecte sau valori recunoscute în calitate de corpuri delictive, în conformitate cu prevederile art. 158 Cod de procedură penală și care au pute fi supuse confiscării în temeiul art. 106 Cod penal.

Mai mult, cu referire în mod special la alin. (2) art.106 Cod penal, potrivit căruia în cazul în care aceste bunuri nu mai există, nu pot fi găsite sau nu pot fi recuperate, se confiscă contravaloarea acestora, instanța de apel a precizat că bunurile la care se face referire, trecute de către inculpat peste frontiera vamală a Republicii Moldova, au fost supuse confiscării speciale de către autoritățile competente ale României în volum deplin.

5. Împotriva hotărârilor judecătorești au declarat recursuri ordinare:

- la data de 28 decembrie 2018, procurorul care, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea parțială a deciziei instanței de apel și dispunerea rejudecării cauzei în partea casată în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; - deși instanțele au constatat dovedit faptul trecerii prin contrabandă a bunurilor indicate în actul de învinuire și valoarea în vamă a acestora, în mărime de 725734,50 lei, a respins solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea specială a acestei sume în beneficiul statului; - instanța nu a dat deplină eficiență prevederilor art. 106 Cod penal și art. 162 Cod de procedură penală; - instanța eronat a conchis că solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea specială a contravalorii bunurilor indicate în actul

de învinuire urmează a fi respinsă, pe motiv că bunurile au fost confiscate de către autoritatea competentă din România; - instanțele au derogat de la prevederile art. 11 Cod penal, or, inculpatul este judecat pentru fraudarea hotarelor Republicii Moldova și nu a României, speței urmând a fi aplicată anume legislația națională;

- la data de 18 ianuarie 2019, avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) și 10) Cod de procedură penală, solicită casarea hotărârilor judecătorești în partea aplicării față de inculpat a monitorizării electronice, rejudecarea acestora în partea casată și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să exclusă din pedeapsa aplicată monitorizarea electronică, pe motiv că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; - instanța a nu a dat deplină eficiență prevederilor art.61 și 75 Cod penal și i-a aplicat inculpatului o pedeapsă prea aspră; - instanța i-a stabilit inculpatului o pedeapsă mai aspră decât cea solicitată de procuror; - la individualizarea pedepsei nu a ținut cont de faptul că Poleacovschi Simion și-a recunoscut vina, a comis pentru prima dată o infracțiune, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, nu au fost reținute circumstanțe agravante, că are 62 ani și că se caracterizează pozitiv la locul de trai; - monitorizarea electronică a inculpatului este neîntemeiată și nerezonabilă, limitându-i în exces libertatea și cauzându-i disconfort psihologic; - instanța nu a ținut cont de faptul că cauza penală în privința lui Balan Alexei a fost disjunsă într-o procedură separată, iar la momentul de față aceasta se află la faza urmăririi penale, iar prin constatarea comiterii infracțiunii de către Poleacovschi Simion împreună cu Balan Alexei, i-a încălcat ultimului dreptul la un proces echitabil; - instanța de apel nu s-a expus în niciun fel asupra acestui ultim argument.

6. Referință asupra recursurilor declarate, nu a fost depusă.

7. Judecând recursurile în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal lărgit concluzionează că recursul părții apărării urmează a fi respins ca inadmisibil, iar recursul procurorului urmează a fi admis, cu casarea hotărârii contestate, în partea aplicării confiscării speciale, din considerentele ce urmează.

Potrivit dispoziției art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza

materialelor din dosar și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs de titularul acestuia.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

În speță se constată că ambele recursuri au fost depuse în termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

Reieșind din conținutul recursului declarat de către partea apărării se atestă, că autorul critică motivarea deciziei instanței de apel precum și pedeapsa stabilită inculpatului Poleacovschi Simion ca fiind prea aspră și neîntemeiată.

La acest capitol, instanța de recurs menționează că, instanța de apel a menținut sentința motivându-și soluția emisă, iar dezacordul recurenților cu privire la faptul că instanța de fond nu a aplicat corect prevederile art. 90 Cod penal, adică suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, nu reprezintă temei de casare întrucât instanța atât prima instanță cât și instanța de apel și-au motivat concluzia privind numirea respectivei modalități de executare a pedepsei, care se încadrează totalmente în dispoziții legale a infracțiuni în comiterea cărei inculpatul Poleacovschi Simion a fost recunoscut vinovat, care a beneficiat și de reducerea limitelor pedepsei aplicate în baza art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Verificând dacă instanța de apel s-a pronunțat asupra criticilor invocate de apelant și dacă hotărârea adoptată conține concluzii întemeiate asupra considerentelor sale, în viziunea Colegiului, această instanță nu a neglijat prevederile alin. (5) art. 414 Cod de procedură penală, fiind oferite răspunsuri la argumentele esențiale, care au și constituit fondul apelului părții apărării.

De asemenea, instanța de recurs constată că, hotărârea contestată în această parte corespunde cerințelor prevăzute la alin. (8) art. 417 Cod de procedură penală, cuprinzând temeieri de fapt și de drept, ce au dus la respingerea apelului părții apărării.

Reieșind din conținutul solicitării avocatului Ionaș Gheorghe, în urma studiului lucrărilor dosarului, în opinia Colegiului nu și-a găsit confirmarea temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece atât prima instanță cât și instanța de apel și-a motivat întemeiat soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61, 75, 90 Cod penal, fără a fi admise careva erori în acest

sens, prima instanță stabilind în privința inculpatului o pedeapsă echitabilă ce nu depășește limitele legale prevăzute în acest sens, inclusiv și în sensul aplicării monitorizării electronice.

Astfel, Colegiul penal lărgit apreciază că hotărârile instanțelor de fond în latura motivării pedepsei aplicate inculpatului Poleacovschi Simion nu suferă careva deficiențe, or, acestea conțin motive și temeuri clare cu privire la punerea în aplicare a prevederilor art.7, 61, 75, 90 Cod penal, ținând cont de toate circumstanțele cauzei, de caracterul relațiilor sociale împotriva cărora a fost îndreptată acțiunea inculpatului, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de rolul inculpatului la comiterea acesteia, de persoana inculpatului, care se caracterizează pozitiv la locul de trai, că anterior nu a fost judecat, că are o vârstă înaintată, că este la prima abatere de ordin penal, de comportamentul de după comiterea infracțiunii, că circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost reținute, că și-a recunoscut vina și a solicitat examinarea cauzei în procedură simplificată, precum și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, și corect a conchis că corectarea inculpatului poate fi atinsă prin aplicarea față de acesta a unei pedepse sub formă de închisoare cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune, cu punerea lui sub monitorizare electronică pe o perioadă de 8 luni, fiind o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

Chestiunea de individualizare a executării pedepsei este un proces obiectiv de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea atât a unei pedepse în limitele prevăzute de sancțiunea articolului din Codul penal în baza căruia este condamnat inculpatul cât și a modului de executare a acesteia, instanța de judecată fiind singura în măsură să înlăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis infracțiunea, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând seama de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei.

Având ca reper cele menționate, Colegiul penal lărgit concluzionează că în respectiva cauză penală nu au fost identificate temeuri legale de a interveni în soluția emisă de către instanțele de fond cu privire la pedeapsa aplicată inculpatului Poleacovschi Simion, întrucât aceasta a fost individualizată potrivit legii, argumentele recurentului la acest capitol fiind

vădit neîntemeiate, astfel urmând a fi dispusă respingerea recursului ca fiind inadmisibil.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către procuror, Colegiul penal notează că rațiunea și finalitatea exercitării căii de atac, rezidă în înlăturarea erorilor admise de instanța de grad inferior la etapa precedentă de judecare a cauzei, iar controlul judecătoresc pe care acesta îl declanșează, are un rol preventiv și unul reparator.

Soluția instanței de recurs în această parte este axată pe prevederile art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, potrivit cărora judecând recursul, instanța de recurs este în drept să îl admită, să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Astfel, instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată admiterea erorilor de drept, de natură să afecteze echitatea desfășurării procesului și care au avut drept consecință adoptarea unei hotărâri nemotivate.

Potrivit art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. În vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor. Instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Relevant este de specificat în acest context că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Recursul ordinar declarat de procuror este întemeiat în baza pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și apel, în cazul în care instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția precum și faptei săvârșite și s-a dat o încadrare juridică greșită.

Cu privire la temeiul prevăzut la 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit apreciază ca fiind eronat invocată incidența respectivului temei întrucât prin apelul procurorului instanța de apel a fost sesizată doar în latura aplicării confiscării speciale, sentința

nefiind atacată în latura stabilirii încadrării juridice greșite, or, potrivit art. 427 alin. (2) Cod de procedură penală, temeiurile menționate la alin. (1) pot fi invocate în recurs doar în cazul în care au fost invocate în apel sau încălcarea a avut loc în instanța de apel.

Astfel, din conținutul recursului declarat, Colegiul lărgit atestă că, partea acuzării este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de fond, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, însă critică decizia instanței de apel, în partea ce ține de refuzul instanțelor de a aplica prevederile art. 106 Cod penal.

Colegiul penal lărgit, verificând legalitatea deciziei instanței de apel sub aspectul atacat, constată că instanța de apel, la judecarea apelului declarat de către procuror în partea aplicării prevederilor art. 106 Cod penal, nu a respectat întru totul prevederile art. 414 alin. (5), 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, adică nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiului penal lărgit relevă că, invocările ce se referă la argumentul enunțat mai sus, precum și alte aserțiuni în susținerea criticii în acest sens, inclusiv menționate la pct. 5 al prezentei decizii, constituie fondul apelului și asupra cărora instanța de apel era obligată să se pronunțe motivat, deoarece în viziunea părții acuzării, aceste motive ar putea răsturna parțial soluția adoptată de prima instanță și afecta temeinicia acestei hotărâri în partea atacată.

Colegiul penal lărgit constată, că hotărârea primei instanțe, nu conține răspunsuri argumentate prin prisma criticilor invocate în apel de către procuror, respectiv instanța de apel prin efectul devolutiv al căii de atac urma să dea o apreciere mai amplă aspectelor de fapt și de drept, prin prisma motivelor principale invocate în apel, ceea ce însă nu a fost efectuat în prezenta speță de către instanța de apel, iar aprecierea instanței a solicitării acuzatorului de a încasa contravaloarea bunurilor ce au servit obiectul contrabandei, contravine esenței solicitării care a fost bazată cu indicarea concretă a art. 106 Cod penal, astfel criticile și aprecierile instanței de apel la acest aspect nu sunt întemeiate fapt care a tras după sine neargumentarea deciziei.

În aceeași ordine de idei, instanța de recurs reiterează că obligația instanței de a-și motiva hotărârea face parte din setul de garanții stabilite pentru existența unui proces echitabil, iar potrivit considerentelor CtEDO, expuse în cazurile aplicării art. 6 al Convenției, s-a conchis că o hotărâre

motivată demonstrează că părțile au fost auzite în cadrul procesului penal (*Suominen c. Finlandei* (2003) § 37, *Kuznețov și alții c. Rusiei* (2007) § 85).

Colegiul penal lărgit notează că, instanța de apel urmează să dea răspunsuri argumentate în hotărârea sa asupra motivelor importante invocate de apelant și nu este suficient doar a prelua motivele hotărârii primei instanțe, dar și a efectua propriile completări în sensul aprecierii temeiniciei acestei hotărâri, prin prisma criticilor invocate de părți, care în viziunea lor ar putea afecta într-o măsură oarecare legalitatea soluției adoptate la caz.

Deși instanțele de fond au constatat ca fiind dovedit faptul trecerii prin contrabandă a bunurilor indicate în actul de învinuire și valoarea în vamă a acestora, în mărime de 725 734,50 lei, nu au motivat suficient solicitarea acuzatorului de stat privind confiscarea specială a acestei sume în beneficiul statului, ne fiind astfel abordate abordat complet cele stipulate la art.106 Cod penal și 162 Cod de procedură penală, luând în considerație și prevederile art. 11 Cod penal, întrucât anume inculpatul Poleacovschi Simion este judecat pentru fraudarea hotarelor Republicii Moldova și nu a României, speței urmând a fi aplicată anume legislația națională în pofida concluziilor instanțelor de fond că bunurile au fost confiscate de către autoritatea competentă din România.

În decizie, instanța de apel a concluzionat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, însă, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel, eronat a respins apelul procurorului, fără a acorda apreciere completă asupra motivelor și argumentelor invocate de acesta.

Reieșind din faptul că prima instanță a constatat fapta inculpatului, constatând fix care este valoarea obiectelor transportate prin contrabandă, ulterior stabilind că bunurile respective, nu pot fi depistate, instanța de judecată odată ce a stabilit concret cantitatea și valoarea acestora, punând respectivele caracteristici la condamnarea inculpatului, urma a soluționa și modalitatea recuperării bunurilor de contrabandă.

Aspectele privind necesitatea încasării contravalorii bunurilor de la inculpat au fost evidențiate de către procuror în cererea de apel iar instanța de apel nu a acordat apreciere completă asupra tuturor argumentelor invocate, făcând trimitere doar la existența normelor legale care

reglementează confiscarea specială, impactul asupra dreptului de proprietate care nu poate fi afectat și ingerința statului în exercitarea dreptului de proprietate, ne fiind argumentată relevanța acestor norme asupra cazului concret.

Astfel, Colegiul penal regăsește în speță, temeiul de casare prin faptul că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, temei prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Așadar, în decizia adoptată instanța de apel trebuie să analizeze argumentele importante ale apelului declarat și menționate mai sus, motivându-și temeiurile de fapt și de drept, ce conduc la admiterea sau la respingerea fiecăruia din aceste motive invocate de apelant.

Faptul că instanța de apel nu sa pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, echivalează cu nerezolvarea fondului apelului și, în acest caz, decizia urmează a fi casată, cu rejudecarea cauzei în apel, așa cum cer prevederile art. 435 Cod de procedură penală, întrucât o asemenea eroare judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs (*pct. 14.7 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 10 din 24.12.2010*).

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, ce reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor esențiale invocate în cererea procurorului de apel și recurs, nominalizate și în prezenta decizie, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date, să-și argumenteze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

8. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Se respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de către avocatul Ionaș Gheorghe în numele inculpatului.

Se admite recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, se casează decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20 noiembrie 2018,

în cauza penală în privința lui **Poleacovschi Simion** XXXXX, în partea soluției cu privire la confiscarea specială, cu dispunerea rejudecării cauzei în această parte de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În rest dispozițiile deciziei atacate se mențin.

Decizia este irevocabilă în partea respingerii recursului și nu se supune căilor de atac în partea dispunerii rejudecării.

Decizia motivată pronunțată la 27 decembrie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena